

72

Suscepit postmodū prop̄t̄ innocētiā illum
 deus quē prop̄t̄ maliciam ante repulerat In
 nocētes nō confundi corā deo posse manifestū
 est cū dicit̄. Quāto tpe innocētes custodiūt
 iusticiā nō confundētur Nihil eī deo dignū? nihil
 clarū? q̄ vt innocētia tota obseruacōe teneat̄
 Licet q̄s in alijs operibz deuotus appere at si
 illā nō habuerit sibi frustra blandit̄. S; illā
 iudeis etiā sub veteri lege de gētibz qm̄ adhuc
 illi inimicū licebat odire ⁊ obseruare p̄ceptū
 est qd̄ te nūc agē dicit̄ xp̄iane q̄ inimicū tuū
 iubēris amare Quādo em̄ innocēs non eris
 vel cui poteris esse malus q̄ inimicis p̄cipis
 esse bonus. Sed tu forsitan et proximū odis
 cui nec extraneū odisse d̄ceditur. et frēm p̄se-
 queis cui precipit̄ amare inimicū. Et cristia-
 nū te esse credis qui nec noui nec veteris testa-
 menti p̄cepta custodis S; ne sine cā te cristia-
 num estimes et de solo tibi nomine blandia-
 ris qualem te esse oporteat apostoluz audi-
 diētē. Qui furabatur iam nō furetur. ma-
 gis autē labor et operādo manibz suis quod
 bonū est vt habeat vnde tribuat necessitatē
 patienti. Omnis sermo malus de ore vestro
 non procedat sed si quis bonus ad edificatio-
 nem fidei det grām audiētibus. Et nolite con-
 tristari spiritū sanctū dei in quo signati estis

B 2